Přílohy

Příloha č. 1 – Záznamy rozhovorů s učiteli

Rozhovor s učitelem VZ ZŠ Zdislavice

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel VZ: „Vystudovaný mám dějepis a češtinu, ale učím, co je potřeba. Třeba němčinu nebo rodinku, teda výchovu ke zdraví.“
Já: „Proč výchovu ke zdraví, chtěla jste ji vyučovat?“
Učitel VZ: „Samozřejmě, že mě daná problematika zajímá, ale také jsem absolvovala kurz výchovy ke zdraví na pedagogické fakultě, nevím, jak se přesně jmenoval, někdy kolem roku 2001.“
Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte výchovu ke zdraví?“
Učitel VZ: „Jéé, to budu muset spočítat. Na vysokou školu jsem šla v roce 1974, takže zhruba od roku 1979 jsem tady. A výchovu ke zdraví nebo dříve rodinnou výchovu učím od roku 2000.
Já: „V jakém předmětu je integrovaná výchova ke zdraví?“
Učitel VZ: „U nás je výchova ke zdraví samostatný předmět a občanská výchova také.
Já: Vidíte nějakou spojitost mezi výchovou ke zdraví a jinými předměty?
Učitel VZ: Samozřejmě, skoro v každém. Nejvíce asi v přírodopise, tam je to lidské tělo a hygiena a v občanské výchově jsou to globální problémy. Jinak bych tam zařadila i zeměpis nebo tělocvik.
Já: Co by vám usnadnilo práci při výuce výchovy ke zdraví?
Učitel VZ: (přemýšlí) „Asi nic. Už nic nepotřebuju, za ty roky mám tolik materiálů, nechcete nějaké?“
Já: „Děkuju, ráda se na konci podívám. Konzultujete tedy společná témata s učiteli zmiňovaných předmětů?“
Učitel VZ: „Většinou ne, není potřeba, my se tady známe a víme, jak ten druhý učí.“
Já: „A když je občas potřeba, jakým způsobem spolupracujete?“
Učitel VZ: Máme společnou sborovnu, i když tam se moc nepotkáváme, takže většinou na chodbě, když se potkáme, nejvíce s přírodopisci.
Já: Necháváte si vzkazy nebo se domlouváte?
Učitel VZ: Rozhodně se domlouváme, vše řešíme slovně, případně upravíme témata v ŠVP, ale to už jsem dlouho nedělala. Naposledy, když přišel nový učitel na přírodopis.“
Já: Jaké jsou hlavní cíle výchovy ke zdraví ve vaší škole?
Učitel VZ: „Správný, optimální přístup ke svému životnímu stylu, odpovědnost za své zdraví. To byste se divila, kolik dětí si nenosí ani svačiny. Když z toho nemají rozum rodiče, musíme to naučit děti my.“
Já: „Nedivila. Poznáte, že výuka výchovy ke zdraví má pro žáky smysl, že je baví? Jak?“
Učitel VZ: „Nejvíce to poznám při projektech, když si s tím dají práci, barvičkama vybarvují nadpisy, mají pečlivě vyplněné domácí úkoly, hlásí se, debatují o problému o přestávkách, myslím, že už to poznám.“
Já: „Považujete výuku výchovy ke zdraví za podstatnou součást vzdělávání žáků na základní škole?“
Učitel VZ: „Určitě ano. Je to jediná možnost žáků, jak získat povědomí o zdravém životním stylu. V rodině dostávají jen kusé nebo žádné informace, na středních školách se tomuto tématu nevěnují, nebo mají málo prostoru, pokud se nejedná o zdravotní nebo sociální školy.
Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel VZ: „Je to zajímavý nápad, ale realizace by byla náročná především na prostory školy. Další otázka zůstává, kdo by tento předmět vyučoval. Zda učitel výchovář nebo tělocvikář. Výhodou by bylo spojení teorií s praxí v obou předmětech.“

Rozhovor s učitelem TV ZŠ Zdislavice

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel TV: „Kdysi dávno jsem studovala učitelství prvního stupně, myslela jsem, že mě to bude bavit, ale brzy jsem poznala, že mě více baví práce se staršími dětmi. Zrovna jsme měli krizi s učiteli, tak jsem se připomněla, že by mě to bavilo a částečně mi vyhověli. A další rok už jsem měla třídnictví na druhém stupni.“
Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte tělocvik?“
Učitel TV: „Učím už dlouho asi tak 23 let a tělák, ten jsem začala učit až na druhém stupni, takže přibližně 15 let. Ale už před tím jsem mívala sportovní kroužky jak pro malé, tak pro starší.“
Já: „Vidíte nějakou spojitost mezi tělocvikem a ostatními předměty?“
Učitel TV: „Určitě ano. V každém předmětu se může číst sportovní článek, řešit slovní úloha nebo počítat rychlost a dráha běžce. Společná témata vidím především s přírodopisem, kde se žáci učí stavbu lidského tělo nebo teď poslední dobou vnímám spojitost s výchovou ke zdraví, kde by se žáci mohli získávat důvody pro pravidelný sportovní režim.“
Já: „Co by vám usnadnilo práci při výuce tělesné výchovy?“
Učitel TV: „Ani nevím, s tím že jsou děti čím dál tím více nešikovné, asi nic neudělám. Kdybychom měli prostředky, tak bychom určitě nakoupili nové pomůcky, protože většina jich je stará a rozbitá.“
Já: „Konzultujete společná témata s kolegy jiných oborů?“
Učitel TV: „Tak jelikož se žádné speciální teorii o tělocviku nevěnuji, tak s nikým nic nekonzultuji, se vším si poradím sama. I když ta výchova ke zdraví mi hodně pomáhá. Už se mi i stalo, že se mě děti o tělocviku ptaly na něco, co zrovna probíraly ve výchově ke zdraví.“
Já: „Jaké jsou hlavní cíle tělesné výchovy ve vaší škole?“
Učitel TV: „Neřekla bych, že je to vyloženě nějaký cíl, ale všestranný rozvoj jedince je pro každý tělocvik důležitý. Často jezdíme na soutěže, i když končíme mezi posledními. Děti aspoň vidí, jak to chodí na soutěžích a poznávají jiná, lepší, vybavení tělocvičen. A vlastně také motivace k pohybové aktivitě je důležitá.“
Já: „Jak poznáte, že výuka má pro žáky smysl, že je baví?“
Učitel TV: Když je to baví, tak makají, když je to nebaví, tak nechtějí, to je jednoduché. Kdybych si měla vybavit nějaké příklady, tak třeba u malých dětí rozeznávám takové nekontrolované pohyby rukama, třepetají s nimi nebo skáčou na místě. Na druhém stupni se zeptají, jestli budou danou činnost ještě někdy hrát nebo opakovat.“
Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel VZ: „No, když to takhle řeknete, tak by to asi mohl být dobrý nápad, v té teoretické rovině. Ale nevím, jak by to vypadalo v praxi, aby nebyly zkráceny nebo omezeny hodiny tělocviku. Na druhou stranu jsem si vědoma, že mi tam ty teoretické hodiny chybí a tohle by mohlo být řešení.“

Rozhovor s učitelem VZ ZŠ Načeradec

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel VZ: „Ve škole učím hlavně zeměpis, potom počítače, rodinku a domácnost.
Já: „A které předměty jste studovala?“
Učitel: „Ruský jazyk a zeměpis.“
Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte výchovu ke zdraví?“
Učitel: „V této škole učím 31 let. Výchova ke zdraví mi byla přidělena, no, asi tak před 10 lety, když odešla do důchodu kolegyně. Ale u nás je to každý rok jinak.
Já: „V jakém předmětu je integrovaná výchova ke zdraví?“
Učitel: „Je to samostatný předmět. V osmičkách a devítkách. Dřív byl ještě v sedmičkách, ale už se to naštěstí zkrátilo.“
Já: „Proč naštěstí?“
Učitel: „Protože je mnoho hodin na málo témat, když jsou děti starší a slyší pořád dokola to samý, tak je to nebaví a mně také ne. Navíc některá témata slyší i v jiných předmětech.“
Já: „Vidíte nějakou spojitost mezi výchovou ke zdraví a jinými předměty?“

Učitel: „Asi jo. Třeba v dopravní výchově, intimní hygiena v přírodopise, v občance mezilidské vztahy, zdravé stravování v přípravě pokrmů, péče a údržba v domácnosti a asi i v jiných předmětech by se našla spojitost.“
Já: „Co by vám usnadnilo práci při výuce výchovy ke zdraví?“
Učitel: „Rozhodně více materiálů pro výuku a aktivitu žáků. Příprava na hodinu mi zabere hodně času, protože si všechno hledám na internetu a nemám žádné podklady, odkud brát informace. A s učebnicemi pro děti je to taky bída.“
Já: „Konzultujete společná témata s kolegy jiných oborů?“
Učitel VZ: „Občas ano, nejsou to sálodlouhé rozhovory, ale občas, když se potkáme na chodbě, tak si něco povíme. Jsme malá škola, takže se potkáváme docela často a není problém toho dotyčného sehnat.
Já: „Takže spolupracujete pouze ústně, rozhovorem?“
Učitel VZ: „Ano. Vlastně jsme si ještě s některými kolegy vyměnili vzdělávací plán, abychom věděli kdo, co, kdy probírá. Potom už se jen domlouváme, zda stíháme či nikoliv.“
Já: „Jaké jsou hlavní cíle výchovy ke zdraví ve vaší škole?“
Učitel VZ: „Tak především splnit vše, co je v ŠVP. A pak podle problémů v dané třídě. Třeba v osmičce se hodně zaměřujeme na prevenci návykových látek, protože víme, že se nám tu rozjelo kouření, tušíme, že z 5 dětí na 12. V devítce pracujeme na sebehodnocení, především tom pozitivním. Je to různé, třída od třídy.“
Já: „Jak poznáte, že výuka výchovy ke zdraví má pro žáky smysl, že je baví?“
Učitel VZ: „To poznám. Za ty roky už vím, že některá témata jsou pro žáky zábavnější než jiná. Ale třeba pronesou … jéééé, to už jsme brali … nebo rádi diskutují, stále se doptávají, hlásí se a nekoukají z okna.“
Já: „Považujete výuku výchovy ke zdraví za podstatnou součást vzdělávání na základní škole?“
Učitel VZ: „Pokud se probrané učivo nedubluje, tak ano. Ty dvě hodiny ve dvou ročnících bohatě stačí. Jsou tam i témata, která se v jiných předmětech neučí, takže rozhodně ano.
Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel VZ: „Myslím si, že tohle propojení není potřeba. Tyto dva předměty spojujeme v rámci projektů a podle reakcí dětí ani není více potřeba.“

Rozhovor s učitelem TV ZŠ Načeradec

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel TV: „Studovala jsem pouze dějiny a teď učím většinou tělesnou výchovu. Na tělocvik jsem tu sama, nikomu jinému se do toho nechce, ale i dějepis mi ještě nechali.“
Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte tělocvik?“
Učitel TV: „Jéé, to už je pěkně dlouho, počkejte… Tak ve škole učím 35 let a ten tělocvik tak dvacet, když odešel kolega, nikdo to nechtěl vyučovat a mně to nevadilo.“
Já: „Vidíte nějakou spojitost mezi tělesnou výchovou a ostatními předměty?“
Učitel TV: „Určitě ano, já pořád říkám žákům, že pohyb a tělocvik je všude kolem nás, že pohyb je přirozená potřeba člověka. Třeba v dějepise s šesťákama jsme měli projekt na starověké olympijské hry, stále si opakujeme kalokagathia a historii Sokola. Myslím, že i ve výchově ke zdraví by se mohli věnovat fair-play nebo dopingu, když pořád rozebírají ty drogy. Ve výchově k občanství by také mohlo něco být.“
Já: „Co by vám usnadnilo práci při výuce tělesné výchovy?“
Učitel TV: „Tak samozřejmě, že vybavení tělocvičny je zastaralé, ale zase máme novou podlahu. Myslím si, že na kvalitě nám to neubírá, vystačím si s tím, co máme.“
Já: „Konzultujete společná témata s kolegy jiných oborů?“
Učitel TV: Ani ne, občas se přijde zeptat nějaký třídní, jak se jeho žáci chovají, jestli hrají fair –play, umí prohrávat nebo si nenadávají, ale ohledně obsahu vyučování za mnou nikdo nechodí.“
Já: „Jaké jsou hlavní cíle tělesné výchovy ve vaší škole?“
Učitel TV: „Jako cíl bych asi vytyčila všestranný rozvoj žáka, rozvíjet schopnosti, učit dovednostem a tak. Mít přehled o pravidlech různých sportovních her a motivovat je k tomu, aby měli z pohybu radost, aby je bavil.“

Já: „Jak poznáte, že výuka má pro žáky smysl, že je baví?“
Učitel TV: „Myslím, že tak jako jinde i u nás je populární vybíjená. Mám zkušenosti s tím, že pokud žáky baví jiná aktivita, na vybíjenou si ani nevzpomenou. Taky se diví, že už je konec hodiny, jak jim to rychle uteklo.“
Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel TV: „To si vůbec neumím představit. Podle mě to není dobrý nápad. Takhle to funguje, nic bych neměnila.“

Rozhovor s učitelem VZ ZŠ Trhový Štěpánov

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel VZ: „Aprobaci mám učitelství prvního stupně, ale tu vlastně vůbec nesplňuji, protože učím na druhém stupni.
Já: „Co všechno učíte kromě výchovy ke zdraví?“
Učitel: „Kromě výchovy ke zdraví? Takže češtinu, výtvarku, informatiku, pracovní činnosti a výchovu k občanství.“
Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte výchovu ke zdraví?“
Učitel VZ: „Když vynechám čtyři roky na mateřské, tak devět let a výchovu ke zdraví učím poslední dva roky.“
Já: „V jakém předmětu je integrovaná výchova ke zdraví?“
Učitel VZ: „Vyučujeme ho jako samostatný předmět v 6., 7., a 8. třídě. Ale podle mého názoru to není šťastné rozvržení mezi třídami.“
Já: „Proč myslíte?“
Učitel VZ: „Nechci tedy mluvit o všech žácích, ale u nás většina žáků v osmé třídě není na určitá témata v oblasti drog nebo sexuální výchovy připravena.
Já: „Vidíte nějakou spojitost mezi výchovou ke zdraví a jinými předměty?“
Učitel VZ: „Určitě v přírodopisu, tam se učí lidské tělo, ve výtvarce tvoří nějaké plakáty a v informatice se učí pracovat s médii, ověřovat informace, odolávat reklamě, tam jde mnoho věcí.“
Já: „Co by vám usnadnilo práci při výuce výchovy ke zdraví?“
Učitel VZ: „Tak určitě mít nějaké vhodné učebnice. Na výchovu ke zdraví není žádná hezká učebnice. My máme ve škole takové ty hnědé od Frause, ale z nich čerpáme jen na občance, ta výchova se z toho učit nedá. A ještě by mohla být příručka pro učitele. Když si porovnám čas strávený nad přípravami, tak na výchovou ke zdraví potřebuji polovinu času všech příprav. Všechno si hledám na internetu. Nevíte o nějakém pěkném zdroji informací?“
Já: „Bohužel nevím, jsem na tom stejně jako vy, všechno si vyhledávám na internetu. Když vidíte spojitost s jinými předměty, konzultujete společná témata s kolegy?“
Učitel VZ: „Občas ano, ale spíše si povídáme o výchovných problémech než o obsahu výuky. Sice máme každý kabinet, ale v nich máme pomůcky, takže se potkáváme ve sborovně a tam si promluvíme, když je potřeba.“
Já: „Jaké jsou hlavní cíle výchovy ke zdraví ve vaší škole?“
Učitel VZ: „Plníme, co je v plánu, žádný specifický záměr nemáme. Když nám zbývá čas, tak si hodně povídáme, rozvíjíme komunikaci. Je fakt, že většina projektů je zaměřena na prevenci návykových látek.“
Já: „Jak poznáte, že výuka výchovy ke zdraví má pro žáky smysl, že je baví?“
Učitel VZ: „Tak je jasné, že podle toho, jak se dětem učivo podává, tak ho oni přijímají, proto se snažím být do všeho nadšená, i když mě to moc nebaví a vždycky se najde někdo, koho to baví více než ostatní. Obecně hodně diskutují, ptají se, při důvěrnějších tématech si sedáme do kroužku a to jsou potichu a navzájem se poslouchají. Taky se mi stává, že za mnou přijdou po vyučování nebo se jdou na něco zeptat, když mě vidí na chodbě. Je vidět, že o tom přemýšlí i mimo daných 45 minut.
Já: „Považujete výuku výchovy ke zdraví za podstatnou součást vzdělávání žáků na základní škole?“
Učitel VZ: „Určitě ano. V tomto předmětu se dostanou k tématům, které v jiných předmětech neuslyší. Jsou to děti, které přijímají informace z různých zdrojů, ale neumějí si je v hlavě srovnat. Nebo zvládají teorii, ale potřebují ji uvést do praxe, vidět obrázky nebo si jen zahrát nějakou scénku.“

Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel VZ: „No vidíte, to mě nikdy nenapadlo. Na tělocvik jsem úplně zapomněla. To je těžká otázka…. Ale jak nad tím přemýšlím, tak by to asi nebylo špatné. Těch témat je tam nespočet. Sebeovládání, práce ve skupině, pohybová aktivita. Určitě více než v občance. Čím více nad tím přemýšlím, tím lepší nápad mi to přijde. Asi začnu konzultovat výchovu ke zdraví s kolegou tělocvikářem.“

Rozhovor s učitelem TV ZŠ Trhový Štěpánov

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel TV: „Učím na prvním stupni, takže učitelství pro první stupeň. Na druhém stupni mám jenom tělocvik.“
Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte tělocvik?“
Učitel TV: „Ve škole učím 21 let, stále na prvním stupni. Asi tak posledních deset let mám jen pátý ročník. A tělocvik? Ten odhadem tak patnáct let. Nejdříve jsem měl pouze chlapce, potom i dívky.“
Já: „Vidíte nějakou spojitost mezi tělesnou výchovou a ostatními předměty?“
Učitel TV: „No určitě, třeba teď s tou výchovou ke zdraví, to je takový boom posledních let. Aby se žáci pravidelně hýbali, seděli a stáli rovně nebo zdravý jídelníček. Potom rozhodně přírodopis. Stavba těla je hodně důležitá při protahování a posilování. Také se mi stalo, že jsem řekl žákům, aby při posilování břicha měli bedra na zemi a oni vůbec nevěděli, kde mají bedra. A potom třeba fyzika, aby měli ponětí, co je to těžiště, kde ho máme. Nebo rychlost, dráha, setrvačnost. Tato slova také používám a občas mám podezření, že děti ty pojmy vůbec neznají.“
Já: „Co by vám usnadnilo práci při výuce tělesné výchovy?“
Učitel TV: „Když jsem teď vyprávěl o těch ostatních předmětech, tak musím říct, že bych uvítal nějakou teoretickou hodinu, kde bychom si tyto pojmy zopakovali nebo se věnovali olympijským hrám a známým sportovcům. Doping je také téma, které starší žáky zajímá. Potom třeba modernější vybavení a pomůcky, ale vystačíme si.“
Já: „Konzultujete společná témata s kolegy jiných oborů?“
Učitel TV: „Občas se zeptám kolegy fyzikáře, zda s daným ročníkem už probíral to a to, ale už docela znám jeho učební plán, takže spíše nekonzultuju. Někdy za mnou přijdou třídní učitelé a ptají se na chování svých žáků, ale to je vše. Žádná konzultace ohledně obsahu a tématu výuky.“
Já: „Jaké jsou hlavní cíle tělesné výchovy ve vaší škole?“
Učitel TV: „Nevím, jestli celé školy, ale můj je takový, aby byli žáci všestranně rozvinutí, měli zkušenosti s mnoha různými sporty, znali jejich pravidla. Dál se snažím o to, aby měli žáci pohyb rádi, aby je bavil a přijmuli ho jako součást budoucího života. Taky aby si navzájem pomáhali, protože každý je jiný, každý umí něco jiného, ale tvoříme dohromady tým.“
Já: „Jak poznáte, že výuka má pro žáky smysl, že je baví?“
Učitel TV: „To prostě poznám. Třeba chtějí danou aktivitu opakovat stále dokola, sami si pomáhají, radí si. Také se ptají, jak by mohli trénovat doma, když tu hrazdu doma prostě nemají nebo jestli je nějaké cvičení, které jim pomůže se zlepšit. Před jakoukoliv soutěží nebo závodem si sami tvoří tým, Já je vlastně jen přihlásím. A to musím říct, že se poskládají napříč ročníky tak, jak bych to asi ani já neposkládal. Také se dví, že už je konec.“
Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel VZ: „No, to není vůbec špatný nápad, jen zběžně jsem koukal do plánu pro výchovu ke zdraví a bylo by to fajn. Hlavně by to mohla být ta hodina teorie, o které jsem mluvil. Klidně půjdu se žáky jednou za čas na tělocvik do třídy nebo zůstaneme v tělocvičně, to je jedno.“

Rozhovor s učitelem VZ ZŠ Čechtice

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel VZ: „Občanka, čeština.“
Já: „Učíte pouze tyto předměty nebo ještě nějaké?“
Učitel VZ: „Tak tu výchovu a ještě výtvarku.“

Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte výchovu ke zdraví?“
Učitel VZ: „Učím druhým rokem. Letos mi nějaké hodiny chyběly, tak mi k tomu ještě přidali rodinku, takže tu učím od září.“
Já: „V jakém předmětu je integrovaná výchova ke zdraví ve vaší škole?“
Učitel VZ: „Výchova ke zdraví je u nás vyučována v předmětu rodinná výchova. Ale snažíme se výchovu ke zdraví integrovat i do ostatních předmětů na druhém stupni, tak jak to má být.
Já: „Vidíte nějakou spojitost mezi výchovou ke zdraví a jinými předměty?“
Učitel VZ: „Určitě přírodopis, kde se žáci učí o lidském těle, infekčních onemocněních nebo hygieně. Ve výtvarce vytváříme různé propagační materiály nebo reklamy. To žáky hodně baví, zadáme si téma a oni vymýšlí slogany.“
Já: „Učíte i občanku, s tou žádnou spojitost nevidíte?
Učitel VZ: „Ani moc ne, občanka řeší takové ekonomicko-právní věci, ta rodinka je taková více povídací.“
Já: „Co by vám usnadnilo práci při výuce výchovy ke zdraví?“
Učitel VZ: „Nic mě nenapadá, jsem se vším spokojená. Máme dobrou paní ředitelku, která mi dovolí mnoho projektů, žádné omezení nebo nedostatek nepociťuji.“
Já: „Konzultujete společná témata s kolegy jiných oborů, jakým způsobem?“
Učitel VZ: „Nene, není to potřeba, občas nahlédnu do třídnice, co žáci probírají v jiných předmětech, ale to spíše ze zvědavosti, než že bych kvůli tomu posouvala témata.“
Já: „Jaké jsou hlavní cíle výchovy ke zdraví ve vaší škole?“
Učitel VZ: „Jak už jsem říkala, snažíme se propojit výchovu ke zdraví do ostatních předmětů, samozřejmě dodržujeme vzdělávací plán, ale ten se dodržuje i v ostatních předmětech, to není specifické pro výchovu ke zdraví.“
Já: Poznáte, že výuka výchovy ke zdraví má pro žáky smysl, že je baví? Jak?“
Učitel VZ: „Vidím, že se hlásí, odpovídají na otázku několika větami a ne jedním slovem, jsou hlučnější v tom smyslu, že probírají problematiku v lavici a nezavádí řeč na jiné téma, což se mi v občance docela stává.“
Já: „Považujete výuku výchovy ke zdraví za podstatnou součást vzdělávání žáků na základní škole?“
Učitel VZ: „Výchova ke zdraví je určitě důležitá. Měla by dětem pomoci tam, kde selžou jejich nejbližší a hlavně rodina. Připravuje je na zdravý budoucí život. Podstatná je také prevence, stále se objevují nové a nové preparáty, se kterými mohou žáci přijít do kontaktu. Sedavý způsob života, další podstatné téma, prostě celkově děti by si měly vytvořit návyky pro zdravý životní styl.“
Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel VZ: „Po téhle otázce mi bleskne hlavou – a kdo to bude učit, místo jakého předmětu by to bylo, kolik hodin týdně? Víte co, všechny předměty mají podobná témata jako jiné předměty a taky se neintegrují. Ale umím si představit, že když bereme zdravotně orientovanou zdatnost, tak s nimi půjdu do tělocvičny, nebo by jim to vysvětlil kolega tělocvikář.“

Rozhovor s učitelem TV ZŠ Čechtice

Já: „Jaká je vaše aprobace?“
Učitel TV: „Zatím žádnou nemám. Studoval jsem VŠE, potom jsem si dodělal pedagogické minimum, abych mohl učit tady u nás. Ale nyní si dodělávám dálkově počítače, abych byl magistr. Ani se nemusím učit něco nového, většinu znám ze studijních let.“
Já: „Jak dlouho učíte ve škole a jak dlouho učíte tělocvik?“
Učitel TV: „Do školy jsem šel až někdy po roce 2000, odhaduji, že tak patnáct let to bude. Začínal jsem s informatikou a fyzikou. Teď mám stále počítače a k tomu ten tělocvik, za který jsem rád.“
Já: „Jak dlouho učíte tedy ten tělocvik?“
Učitel TV: „Ten učím od 2011, to mi utkvělo v paměti, ani nevím proč.“
Já: „Vidíte nějakou spojitost mezi tělocvikem a ostatními předměty?“
Učitel VZ: „Tak rozhodně s přírodopisem. Znalost lidského těla, kosti, svaly nebo dýchání a jeho frekvence je pro pochopení některých činností podstatná. A jako bývalý fyzikář vidím spojitost i s fyzikou, protože rychlost, síla, odpor nebo setrvačnost jsou termíny, které ty děti musí znát.“
Já: „Co by vám usnadnilo práci při výuce tělesné výchovy?“

Učitel TV: „Samozřejmě, že nemáme nejmodernější pomůcky, ale v porovnání s ostatními školami si podle mě stojíme nadprůměrně. Co se týče těch pomůcek. Jinak máme školu zrekonstruovanou, nová okna, nová podlaha a venkovní hřiště, kde máme umělý povrch a tartanovou dráhu.“
Já: „Konzultujete společná témata s kolegy jiných oborů?“
Učitel TV: „Ohledně obsahu výuky s nikým nic nekonzultuji. Samozřejmě, že kdyby přišel nějaký kolega, tak mu informace poskytnu, ale nikdo nepřišel.“
Já: „Jaké jsou hlavní cíle tělesné výchovy ve vaší škole?“
Učitel TV: „Snažím se, aby si každý žák našel nějakou aktivitu, která ho bude bavit. Proto hrajeme spoustu netradičních her, věnujeme se gymnastice a atletice, jezdíme plavat, prostě se snažím dětem poskytnout široký výběr. S tím souvisí i všestranný rozvoj, nezaměřovat se pouze na rychlost, ale třeba i na vytrvalost, která podle mě bývá na základkách podceňována.“
Já: „Jak poznáte, že výuka má pro žáky smysl, že je baví?“
Učitel TV: „Když jsem tělocvik přebíral po kolegyni, která odešla na mateřskou, tak mi říkala, ať si pohlídám převlečení na tělocvik, že jí často děti nenosily převlečení. Mně se to nestává, když ho nemají, tak opravdu zapomněly. Takže i to považuji za známku toho, že je to baví a cvičit chtějí. Vždycky chodí včas a čekají na mě před šatnami, ptají se, co budeme dělat. Zajímají se, kdy bude ta a ta soutěž, případně mi radí, koho vybrat.“
Já: „Jaký je váš názor na integraci výchovy ke zdraví s tělesnou výchovou? Jaké by to mohlo mít výhody nebo nevýhody?“
Učitel TV: „Nikdy jsem nad tím nepřemýšlel. U nás to funguje tak, jak to je. Ani nevím, co by byla výhoda, já bych to tedy učit rozhodně nechtěl. O tělocviku by se měli děti hýbat, teorie mají dost v jiných předmětech. Ale možná, že kolegyni na výchovu ke zdraví by se to líbit mohlo. Je pravda, že žáci by měli znát nějakou teorii pravidelné sportovní aktivity, ale já na to o tělocviku rozhodně čas nemám.“